

6. oktober 2010

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 19. oktober 2010

- 1) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet) *Side 3*
 - *Politisk enighed*
 - KOM(2009) 29*

- 2) Anvendelse af særlige nationale anti-momssvig-regler, der afviger fra EUs fælles moms-regler *Side 8*
 - *Politisk enighed*
 - KOM(2010) 175*

- 3) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten - Vurdering af effektive tiltag foretaget af Litauen og Rumænien *Side 12*
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM(2010) 495*

- 4) Opfølgning på det uformelle økonomi- og finansministermøde den 30. september – 1. oktober 2010 *Side 16*
 - *Orientering/ status*
 - KOM-dokument foreligger ikke*

- 5) Forberedelse af G20 finansministermøde den 22.-23. oktober 2010 *Side 18*
 - *Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)*
 - KOM-dokument foreligger ikke*

- 6) Rapport om effektivitet og efficiens i de offentlige udgifter til tertiær uddannelse i EU-medlemslandene *Side 23*
 - *Rådskonklusioner*
 - KOM-dokument foreligger ikke*

- 7) Rapport om finanspolitiske rammer – gennemgang af foregangslande *Side 28*
 - *Orientering*
 - KOM-dokument foreligger ikke*

- 8) Forberedelse af Det Europæiske Råds møde den 28.-29. oktober 2010
 - a)
 - i) Bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde mv. *Side 31*
 - *Rapport til Det Europæiske Råd*
 - KOM(2010) 254*

 - ii) Skat på finansielle transaktioner *[særskilt]*

- *Rapport til Det Europæiske Råd* *dokument]*
KOM-dokument foreligger ikke

- b) Forberedelse af G20-topmøde den 11.-12. november 2010 *Side 37*
 - *Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)*
KOM-dokument foreligger ikke

- 9) Orientering om en ny EU-struktur for finansielt tilsyn *Side 39*
 - *Fremskridtsrapport*
KOM-dokument foreligger ikke

- 10) Rapport fra Taskforcen vedr. styrket økonomisk samarbejde *[særskilt dokument]*
 - *Orientering/ status*
KOM-dokument foreligger ikke

- 11) Ændringer i EU's vedtægter for tjenestemænd og EU's finansforordning som følge af etableringen af Den Fælles Udenrigstjeneste *Side 43*
 - *Vedtagelse*
KOM(2010) 85, KOM(2010) 171

Dagsordenspunkt 1: Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)

Resumé

ECOFIN ventes at drøfte forslaget til nyt direktiv om administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet). Det ny direktiv skal afløse det gældende bistandsdirektiv fra 1977, som ikke har fulgt den internationale udvikling, herunder især i forhold til bankhemmelighed. Det nye direktiv skal styrke og udvide udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder. Drøftelsen ventes især at angå automatisk informationsudveksling.

KOM(2009)29

Baggrund

Det gældende bistandsdirektiv (77/799/EØF) har til formål at sikre, at medlemsstaterne udveksler de oplysninger, som er nødvendige for en korrekt beskatning af personer og virksomheder i en medlemsstat, som har økonomiske relationer til en anden medlemsstat. Direktivet er ændret mange gange siden 1977.

Direktivet er imidlertid utilstrækkeligt til at opfylde formålet. Den vigtigste mangel er, at direktivet giver en medlemsstat mulighed for at afslå en anmodning fra en anden medlemsstat om oplysninger med den begrundelse, at statens egen lovgivning eller administrative praksis (bankhemmelighed) forhindrer den i at indhente oplysningerne.

Desuden indebærer direktivet ikke pligt til automatisk informationsudveksling. Det vil sige, at oplysninger, som en medlemsstats myndigheder får indberettet om visse betalinger, på nuværende tidspunkt ikke videresendes automatisk i de tilfælde, hvor modtagerne af betalingerne er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

Kommissionen har derfor fremsat forslag til et nyt bistandsdirektiv, som skal forbedre og på visse punkter udvide udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder.

Der udestår imidlertid stadig spørgsmål om hvilke indtægtstyper, der skal være omfattet af automatisk informationsudveksling. Det belgiske formandskab har foreslået, at medlemsstaternes pligt kun bør omfatte automatisk udveksling af de oplysninger, som de er i besiddelse af, for så vidt angår lønindkomst, bestyrelseshonorarer, udbytter, kapitalgevinster, royalties, pensioner og indkomst af fast ejendom. Direktivforslaget skal altså ikke pålægge medlemsstaterne at indhente oplysninger med henblik på automatisk udveksling.

Formandskabets forslag vil kunne betyde en vis asymmetri i omfanget af afsendte og modtagne oplysninger imellem medlemsstater, som har indberettede oplysninger om indtægtstyper i forskelligt omfang.

Formandskabet har desuden foreslået en bestemmelse vedr. det ny direktivs ikrafttræden. Bestemmelsen vil betyde, at en medlemsstat vil kunne undlade at sende oplysninger til en anden medlemsstat i overensstemmelse med det ny direktiv, hvis oplysningerne vedrører en periode før 2010, og videresendelse af oplysningerne kan afvises efter det gældende direktiv, fordi det ville være i strid med statens lovgivning eller praksis.

Indhold

Kommissionens forslag indebærer overordnet, at alle direkte skatter og indirekte skatter bliver omfattet af ensartede regler om udveksling af oplysninger, undtagen told og indirekte skatter, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 og Rådets forordning 2073/2004.

Derudover indeholder forslaget en række ændringer vedr. bistandens art, udvekslingen af oplysninger, administrativt samarbejde mv.

Bistandens art

Direktivforslaget har regler om fem forskellige typer af bistand til fremsendelse af oplysninger: udveksling efter anmodning, automatisk udveksling, spontan udveksling, embedsmænds tilstedeværelse på en anden medlemsstats territorium og samtidigt gennemførte undersøgelser ("simultane revisioner"). Disse fem typer er de samme som de fem typer af bistand, som almindeligvis aftales bilateralt efter en bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der svarer til artikel 26 i OECD's model til sådanne overenskomster. Direktivforslagets bestemmelse om, at embedsmænd fra en medlemsstat kan være til stede ved en skatteundersøgelse på en anden medlemsstats territorium er ny i forhold til det gældende direktiv.

Direktivforslaget skærper reglen om automatisk udveksling af oplysninger. Det betyder, at en medlemsstat med aftalte mellemrum sender en anden medlemsstat de oplysninger om visse betalinger, som den førstnævnte stat har fået indberettet, når modtagerne er hjemmehørende i den anden medlemsstat. Oplysningerne skal altså sendes, uden at den anden stat har anmodet om dem.

Herudover medfører direktivforslaget en præcisering af den spontane udveksling af oplysninger. En medlemsstat vil i fremtiden være forpligtet til at sende oplysninger til en anden medlemsstat i tilfælde, hvor førstnævnte stat vurderer det som sandsynligt, at skattereglerne overtrædes, eller at der er tale om skatteundgåelse eller -unddragelse i den anden medlemsstat, eller vurderer, at der er risiko for, at der vil ske ukorrekt beskatning i den anden medlemsstat.

Udveksling af oplysninger

Direktivforslaget har en bestemmelse om, at oplysninger, som en medlemsstat har modtaget efter direktivet, skal holdes fortrolige på samme måde som oplysninger, som denne stat indhenter efter sin egen lovgivning. De oplysninger, som en medlemsstat har modtaget efter direktivet, skal endvidere kunne anvendes til andre formål end beskatning efter tilladelse fra den anden stat, som har givet oplysnin-

gerne. En medlemsstat, som har modtaget oplysninger fra en anden medlemsstat, skal desuden kunne videregive oplysningerne til en tredje medlemsstat, forudsat at direktivets regler og procedurer overholdes.

Direktivforslaget har en særlig bestemmelse, hvorefter oplysninger, som en medlemsstat modtager fra et tredjeland, kan videregives til andre medlemsstater, som har interesse i oplysningerne, i det omfang der er i overensstemmelse med aftalen med det pågældende tredjeland.

Mht. medlemsstaternes forpligtelser og begrænsninger heri foreslås det, at den medlemsstat, der modtager en anmodning om oplysninger, skal indsamle informationen, selv om den ikke har brug for oplysningerne til egne skattemæssige formål.

Direktivforslaget forpligter ikke en medlemsstat til at indhente eller videregive oplysninger, hvis det ville være i strid med statens lovgivning at gennemføre sådanne undersøgelser eller indhente sådanne oplysninger til egne formål. En medlemsstat kan dog ikke afslå at indhente oplysninger alene med den begrundelse, at oplysningerne findes i et pengeinstitut el.lign., eller at oplysningerne vedrører ejerskabet til fx et selskab eller en fond. Det vil bl.a. indebære, at medlemsstater, der har bankhemmelighed, skal afskaffe denne.

Direktivforslaget indeholder derudover en form for såkaldt ”mestbegunstigelsesbestemmelse”. Bestemmelsen medfører, at hvis en medlemsstat har påtaget sig forpligtelser over for et ikke-EU-land til at afgive oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af direktivet, så skal medlemsstaten afgive oplysninger i samme omfang til de øvrige EU-medlemsstater, som ønsker at indgå et sådant gensidigt videre samarbejde.

Efter direktivforslaget er der dog visse begrænsninger for en medlemsstats muligheder for at anmode om bistand i en anden medlemsstat. Eksempelvis skal en medlemsstat først anmode en anden medlemsstat om oplysninger, når den har udtømt egne rimelige muligheder for selv at skaffe oplysningerne.

Administrativt samarbejde mv.

I modsætning til det gældende direktiv indeholder forslaget en række regler om tilrettelæggelsen af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder bl.a. regler om en organisationsplan, fælles procedureregler, fælles formularer, formater og kanaler for udveksling af oplysninger samt udvidede feed-back-procedurer.

Hjemmelsgrundlag

Direktivforslaget har hjemmel i EF-traktatens artikel 93 og 94, som kræver enstemmig vedtagelse af medlemslandene.

Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af skattesvig forudsætter et effektivt administrativt samarbejde på EU-niveau, som kun kan opnås ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Høring

Direktivforslaget har været i høring hos Advokatsamfundet, CEPOS – Center for Politiske Studier, Finansrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer samt Forsikring og Pension.

Advokatsamfundet anfører retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved en bestemmelse i Kommissionens forslag, der tillægger udenlandske embedsmænd adgang til at gøre brug af lokale kontrolbeføjelser. Denne bestemmelse er udgået i det seneste forslag.

Advokatsamfundet kritiserer desuden en bestemmelse om udenlandsk bevismateriale, som efter Advokatsamfundets opfattelse indskrænker de nationale domstoles adgang til at vurdere værdien af disse beviser. Hertil skal bemærkes, at den pågældende bestemmelse alene går ud på, at en medlemsstat kan påberåbe eller anvende oplysninger, rapporter mv., som den har modtaget fra en anden medlemsstat, som bevismateriale på samme måde som tilsvarende oplysninger, rapporter mv., som staten har modtaget fra andre af dens myndigheder.

Europa-Parlamentets udtalelse

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Efter gældende dansk ret varetages de opgaver, der omfattes af direktivet, af SKAT.

Konsekvenserne af forslaget om automatisk udveksling af oplysninger er endnu ikke vurderet, da det endnu ikke er afklaret, hvilke oplysninger der skal være omfattet af automatisk informationsudveksling. Det er muligt, at der kan være behov for at tilpasse de danske indberetningsregler. Det er ligeledes muligt, at der må ændres i kontrol- og indberetningsreglerne vedrørende danske pengeinstitutter mv.

Forslaget indeholder tidsfrister for bl.a. besvarelse af anmodninger om oplysninger. Sådanne tidsfrister findes ikke i gældende dansk ret og kræver derfor muligvis en ændring i lovgivningen.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Gennemførelse af direktivforslaget vil medvirke til at begrænse provenutab, der opstår ved skatteunddragelse og utilsigtet udnyttelse af skatteregler. Direktivet vil således have en positiv virkning for statsfinanserne og samfundsøkonomien.

Gennemførelse af direktivforslaget forventes at medføre et behov for øgede ressourcer i SKAT, herunder udgifter til systemudvikling. Der kan ikke skønnes over størrelsen heraf, før direktivets endelige udformning kendes, og før det er endeligt afklaret, hvilke oplysninger der skal udveksles automatisk, og hvilke statistiske oplysninger medlemsstaterne skal afgive, samt fremgangsmåden herfor. Disse udgifter afholdes inden for SKATs eksisterende udgiftsrammer.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 2. december 2009.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan generelt støtte forslaget om et nyt bistandsdirektiv, idet man arbejder for, at omfanget af den automatiske informationsudveksling bliver så bredt som muligt.

Andre landes holdninger

Flertallet af medlemsstater forventes at kunne støtte det nye bistandsdirektiv, idet enkelte lande dog har reservationer.

Dagsordenspunkt 2: Anvendelse af særlige nationale anti-momssvig-regler, der afviger fra EUs fælles momsregler

Resumé

Forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse, hvorefter Tyskland, Italien, Østrig og UK med henblik på at bekæmpe momssvig - og for en tidsbegrænset periode til den 31. december 2014 - får tilladelse til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger (bestanddele i mobiltelefoner, PCere m.v.) samt for Italiens vedkommende tillige PCere med tilhørende komponenter og tilbehør.

Et enkelt EU-land, der er uden for kredsen af de 4 EU-lande, som omfattes af forslaget, har ved de hidtidige drøftelser af forslaget haft forbehold overfor de omfattede varetyper og varigheden for tilladelserne til at anvende omvendt betalingspligt.

På Rådets møde (ECOFIN) den 19. oktober 2010 ventes en drøftelse af forslaget med henblik på at opnå politisk enighed.

Forslaget kan tiltrædes fra dansk side.

KOM(2010)175

Baggrund

Efter artikel 193 i EUs momssystemdirektiv 2006/112/EF, der er hovedreglen for betalingspligt for moms ved indenlandsk handel, skal en momsregistreret sælger afregne moms ved sit salg af varer eller tjenesteydelser, mens en momsregistreret køber af varerne eller tjenesteydelserne har fradrag for det samme beløb i sit momsregnskab.

Det følger endvidere af momssystemdirektivets artikel 395, at Rådet kan give et EU-land tilladelse til at anvende nationale særregler i forhold til EUs fælles momsregler med henblik på enten at forenkle momsadministrationen eller at modvirke visse former for momssvig.

Der er tidligere vedtaget et ændringsdirektiv, nr. 2010/23/EU, til momssystemdirektivet, hvorefter EU-landene efter fælles harmoniserede regler har adgang til at indføre omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med tjenesteydelser i form af CO₂-kvoter og CO₂-kreditter.

Efter hovedreglerne for moms ved indenlandsk handel mellem momsregistrerede købere og sælgere, skal der betales moms ved salg af varer eller tjenesteydelser, mens en momsregistreret køber af varer eller tjenesteydelser har fradrag for beløbet i sit momsregnskab. Såkaldt momskaruselvig kunne foregå på den måde, at sælgeren unddrager sig afregningen af sin moms ved f.eks. at lukke sin momsregistrering ned, mens køberen efter formel fakturadokumentation fortsat kan fradrage beløbet. "Omvendt" betalingspligt udgør et værn imod momssvig derved, at køberen er afregningspligtig for sælgerens moms som betingelse for køberens

fradrag for det samme beløb, mens sælgeren ikke har en momsafregning, som denne kan unddrage sig.

I Kommissionens oprindelige forslag, KOM(2009)511, til ovennævnte ændringsdirektiv indgik, at EU-landene efter fælles harmoniserede regler skulle have adgang til indtil udgangen af 2014 og for en periode på mindst 2 år at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med visse udvalgte varetyper, herunder mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger.

Imidlertid kunne der ikke opnås politisk enighed om en generel adgang til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner m.v. Visse EU-lande modsætter sig dette af principielle grunde, bl.a. begrundet med hensynet til bevarelse af det gældende momssystem.

De enkelte EU-lande, der kan påvise konkrete problemer med momssvig ved indenlandsk handel med mobiltelefoner m.v., er herefter henvist til at anmode om tilladelse efter momssystemdirektivets artikel 395 til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner m.v.

Ifølge Rådets erklæring for ECOFIN den 2. december 2009 erklærede Kommissionen, at den inden juni 2010 ville fremsætte forslag om enkeltstående tilladelser til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved handel med mobiltelefoner m.v. Det blev i sammenhængen forstået på den måde, at det enkelte EU-land, der i givet fald havde interesse for at indføre en sådan ordning, skulle indgive anmodning til Kommissionen tidligt i 1. halvår 2010 for at være omfattet af Kommissionens forslag.

Indhold

Tyskland, Italien og Østrig har på baggrund af ovennævnte erklæring fra ECOFIN i december 2009 indgivet anmodninger til Kommissionen om at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner m.v.

Kommissionen har herefter fremsat forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse, hvorefter Tyskland, Italien og Østrig med henblik på at bekæmpe momssvig får tilladelse til at anvende nationale særregler for omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger samt for Italiens vedkommende tillige PCere med tilhørende komponenter og tilbehør. I forslaget til Rådets gennemførelsesafgørelse indgår også, at Storbritannien for anden gang får forlænget sin gældende tilladelse til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger.

Tilladelserne til alle 4 EU-lande foreslås at løbe til den 31. december 2014.

I Kommissionens oprindelige forslag indgik, at Østrig kunne få tilladelse til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med en lang række af varer inden for forbrugerelektronik ud over mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger. I det seneste kompromisforslag er forslaget til tilladelse til Østrig begrænset til at angå mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger.

Forslaget har været behandlet på COREPER den 22. september 2010 og den 6. oktober 2010, uden at der kunne opnås enighed. På Rådets møde (ECOFIN) den 19. oktober 2010 ventes en drøftelse af forslaget med henblik på at opnå politisk enighed.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er baseret på Rådets momssystemdirektiv 2006/112/EF af 28. november 2006, særlig artikel 395, der har basis i EUF-Traktaten, særlig artikel 113. Forslaget skal vedtages med enstemmighed.

Nærhedsprincippet

Forslaget er omfattet af EUs eksklusive kompetence, når det gælder de harmoniserede regler for det fælles momssystem, og er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Det foreliggende forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse har ikke konsekvenser for dansk lovgivning.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Med det foreliggende forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse vil flere EU-lande få tilladelse til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger. I denne nye situation vurderer Skatteministeriet, at der er en vis risiko for, at problemerne med momskaruselsvig ved handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger vil kunne flytte sig fra EU-landene, der anvender omvendt betalingspligt for moms for disse varetyper, til lande der ikke anvender omvendt betalingspligt for disse varer, heriblandt Danmark.

Skatteministeriet vil følge situationen og behovet for, at der i givet fald fra dansk side eventuelt indgives anmodning til Kommissionen med henblik på at opnå Rådets afgørelse om tilladelse for Danmark til at anvende omvendt betalingspligt for moms ved indenlandsk handel med mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger.

Høring

Forslaget skal ikke i ekstern høring.

Regeringens holdning

Dansk holdning

Regeringen kan støtte det foreliggende forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse.

Andre landes holdning

Alle EU-lande ventes at kunne støtte det foreliggende forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

**Dagsordenspunkt 3: Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten –
Vurdering af effektive tiltag foretaget af Litauen og
Rumænien**

Resumé

ECOFIN ventes på det kommende rådsmøde at vurdere, at der er gennemført effektive tiltag, som udgør passende fremskridt i forhold til henstillingerne af 16. februar 2010 i Litauen og Rumænien.

KOM(2010) 495

Baggrund

De store stigninger i underskud og gældskvoter i EU-landene og uroen på de finansielle markeder under krisen samt de store fremadrettede udfordringer knyttet til især aldringen, nødvendiggør gennemførelsen af exitstrategier med fokus på finanspolitisk konsolidering og sikring af holdbarhed inden for rammerne af Stabilitets- og Vækstpagten.

På nuværende tidspunkt har 24 lande modtaget henstillinger eller pålæg (Grækenland) fra Rådet om at bringe deres offentlige underskud under 3 pct. af BNP.

På ECOFIN mødet den 16. februar 2010 modtog Litauen og Rumænien reviderede henstillinger om at konsolidere de offentlige finanser og bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for givne frister, *jf. tabel 1*. Rådet vedtog de reviderede henstillinger på baggrund af, at landene opfyldte betingelserne herfor, som fremgår af Rådets forordning om gennemførelse af proceduren for uforholdsmæssigt store underskud og indebærer, at 1) landet skal have iværksat effektive tiltag i overensstemmelse med de oprindeligt vedtagne anbefalinger og 2) der skal være opstået uventede, negative økonomiske forhold efter vedtagelsen af den oprindelige henstilling, som har betydelige ugunstige effekter på de offentlige finanser. De reviderede henstillinger omfatter en forlængelse af fristen for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud på ét år for begge lande samt skærpede årlige konsolideringskrav.

Tabel 1 Rådshenstillinger til Litauen og Rumænien vedtaget 16. februar 2010							
Pct. af BNP	Offentlig saldo (Kommissionens skøn)				Henstilling		
	2009	2010	2011	Saldo, frist år*	Start år - Frist år	Årlig konsolidering	
LT	-8,9	-8,4	-8,5	-3,0	2010 – 2012	≥2¼ ¹	
RO	-8,3	-6,9	-4,4	-3,0	2010 - 2012	≥1¾ ¹	

Anm.: 1) konsolideringskrav i tidligere henstilling: 1½ pct. af BNP p.a.
 Kilde: Europa-Kommissionens forårsprognose, maj 2010 (For Rumænien er prognosen opdateret i juli 2010 i forbindelse med bidrag fra EU's betalingsbalancefacilitet), rådshenstillinger vedtaget 16. februar 2010 samt rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne, vedtaget april 2010.

Indhold

Kommissionen har seks måneder efter henstillingerne vedtaget på ECOFIN den 16. februar 2010 offentliggjort en meddelelse, der foretager vurderinger af, hvorvidt Litauen og Rumænien har gennemført effektive tiltag og sikret passende fremskridt i forhold til henstillingerne af 16. februar 2010.

Henstillingerne til Litauen og Rumænien indebærer, at landene skal sikre en gennemsnitlig årlig konsolidering på hhv. 2 ¼ og 1¾ pct. af BNP fra 2010 til 2012, hvor underskuddet skal bringes ned under 3 pct. af BNP.

Kommissionen har evalueret de to lande individuelt og vurderer, at begge lande har iværksat effektive tiltag, der repræsenterer tilstrækkelige fremskridt mod korrektion af de uforholdsmæssigt store budgetunderskud indenfor fristerne i henstillingerne. For så vidt angår det enkelte land lægger Kommissionen op til følgende vurdering:

Kommission vurderer, at *Litauen* aktuelt har foretaget effektive tiltag, der udgør passende fremskridt i forhold til henstillingen. Konsolideringstiltag svarende til godt 3 pct. af BNP for 2010 er gennemført som planlagt i 2010-budgettet. Den litauiske regering har allerede vedtaget en række tiltag for 2011 og har i et vist omfang skitseret den konsolideringsstrategi, der er nødvendig for at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for fristen i 2012. Desuden har den litauiske regering påbegyndt arbejdet med at styrke de mellemfristede finanspolitiske rammer samt overvågningen af gennemførelsen af budgettet. Samtidig understreger Kommissionen, at der er behov for yderligere finanspolitiske stramninger i de kommende år. Budgettet for 2011 vurderes at skulle styrkes yderligere med minimum 1,75 pct. af BNP mhp. at efterleve den henstillede konsolidering i 2011. Desuden bør vægten af strukturmæssige og langsigtede konsolideringstiltag øges i den samlede konsolideringsstrategi mhp. at styrke konsolideringskvaliteten og støtte den finanspolitiske holdbarhed. Litauen bør sigte mod at fremskynde konsolideringen i det omfang den makroøkonomiske og budgetmæssige situation viser sig bedre end forventet i konvergensprogrammet. Håndhævelsen af de mel-

lemfristede finanspolitiske rammer bør desuden strammes yderligere. Endeligt opfordrer Kommissionen den litauiske regering til at forsætte med at gennemføre strukturreformer.

Kommissionen vurderer, at **Rumænien** aktuelt har foretaget effektive tiltag, der udgør passende fremskridt i forhold til henstillingen. Den rumænske regering har gennemført de planlagte stramninger i 2010-budgettet og har siden vedtagelsen af henstillingen i februar 2010 gennemført konsolideringstiltag svarende til 5 pct. af BNP. Denne særligt store konsolideringsindsats, som er større end henstillingens årlige strammingskrav på 1³/₄ pct. af BNP, skal ses i lyset af en nedjustering af vækstkønnen for realt BNP i 2010 på 3,2 pct.-enheder (fra en vækst på 1,3 pct. på det tidspunkt, hvor henstillingen blev vedtaget, til et fald på 1,9 pct. i juli 2010, hvor Rumænien havde femte gennemgang af sit IMF program fra maj 2009). Denne udvikling har også ledt til en opjustering af budgetunderskuddet, men Rumænien arbejder fortsat på at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP inden for fristen i 2012, og har i lyset af det mere negative vækstkøn øget konsolideringsindsatsen. Kommissionen vurderer på den baggrund, at Rumænien er på sporet i forhold til at efterleve henstillingen. Den rumænske regering planlægger at reducere underskuddet yderligere i 2011 via dels en videreførelse af tiltag fra 2010, og dels yderligere stramninger på udgiftssiden, herunder via reformer af det sociale overførelsessystem, reducerede energisubsidier, fastfrysning af pensioner i nominelle termer og yderligere reduktioner af antallet af offentligt ansatte. Samlet set vurderes de allerede vedtaget og planlagte konsolideringstiltag at bidrage til en forbedring af struktursaldoen på omkring 3 pct. af BNP i både 2010 og 2011, og yderligere udgiftsbesparelser i 2012 vil gøre det muligt at nå målet for underskuddet på 3 pct. af BNP i 2012. Kommissionen understreger, at der fortsat er betydelige risici forbundet med de økonomiske vækstudsigter og opfordrer den rumænske regering til stringent at implementere de planlagte konsolideringstiltag samt at fortsætte med at gennemføre de reformer, der er aftalt i Rumæniens multilaterale låneprogrammer.

Hjemmelsgrundlag

Vurdering af iværksættelse af effektive tiltag har hjemmel i Rådets forordning 1467/97.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser for Danmark, men efterlevelse af henstillingerne vil forbedre de offentlige finanser i EU-landene.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene vil understøtte vækst og beskæftigelse i Danmark.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Vurderingen af iværksættelse af effektive tiltag i Litauen og Rumænien har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, men sagen om landenes henstillinger blev forelagt Europaudvalget den 12. februar 2010 forud for ECOFIN den 16. februar 2010.

Holdning*Dansk holdning*

Regeringen støtter, at Litauen og Rumænien har gennemført effektive tiltag, der sikrer passende fremskridt i forhold til Rådets henstillinger af 16. februar 2010.

Andre landes holdninger

Der ventes bred enighed om, at Litauen og Rumænien har gennemført effektive tiltag i overensstemmelse med Rådets henstillinger af 16. februar 2010.

Dagsordenspunkt 4: Opfølgning på det uformelle økonomi- og finansministermøde den 30. september – 1. oktober 2010

Resumé

På ECOFIN den 19. oktober 2010 ventes en opfølgning på det uformelle ministermøde den 30. september – 1. oktober 2010. Der ventes en kort drøftelse, hvor man ventes at behandle de emner fra det uformelle ministermøde, som måtte give anledning til opfølgning.

Baggrund og indhold

IASB governance

På det uformelle ministermøde var styring af IASB (International Accounting Standards Board) på dagsordenen. Der var en drøftelse af valget af ny formand for IASB. Det ventes, at sagen afklares i løbet af efteråret 2010.

Styrkelse af det økonomisk-politiske samarbejde i EU

Kommissionen har den 29. september 2010 fremlagt en række forslag til styrket økonomisk samarbejde i EU. Kommissionen orienterede på det uformelle ministermøde om, at forslagene nu foreligger. Behandling af Kommissionens forslag på ECOFIN ventes først at ske efter Det Europæiske Råds møde den 28.-29. oktober 2010, hvor Taskforcens rapport ventes drøftet.

Europa 2020-strategien

Der var en drøftelse af Europa 2020-strategien med særligt fokus på den videre proces for de nationale reformprogrammer og behovet for fremskyndelse af strukturelle reformer i EU-landene.

Status og udsigter for den økonomiske og finansielle situation

Ministrene havde en drøftelse af status og udsigter for den økonomiske og finansielle situation i EU, herunder mulige risici i forhold til vækstudviklingen og de finansielle markeder. Den økonomiske genopretning i EU-landene foregår, om end den stadig er skrøbelig, i et hurtigere tempo end tidligere skøn har peget på. Kommissionen offentliggjorde i september et vækstsøn på 1,8 pct. for 2010 i EU-27, hvilket er en opjustering på 0,8 pct. i forhold til vækstsønnet i Kommissionens forårsprognose 2010.

Forberedelse af efterårsmødet i IMF

På det uformelle ministermøde forberedte ministrene EU's input til årsmødet i IMF 8.-10. oktober 2010. IMF er midt i en reformproces, hvor stemmewægt og repræsentation i IMF skal tilpasses landenes vægt i verdensøkonomien og deres kapacitet til at understøtte IMF's arbejde. Det er forventningen, at der vil kunne opnås enighed om en samlet reformpakke i forbindelse med årsmødet.

Finansielle sager

Ministrene drøftede indførelsen af nye kapital- og likviditetskrav for banker (Basel III). Der var desuden en orientering om implementeringen af den nye tilsynsstruktur i EU, således at den kan være operationel fra 2011. I forlængelse af drøftelsen på ECOFIN 7. september var der også en drøftelse af rammer for afgifter på den finansielle sektor og afviklingsfonde, hvor fokus særligt var på at sikre lige kon-

kurrencevilkår og undgå dobbeltbeskatning. Der var desuden en drøftelse af beskatning af den finansielle sektor, herunder muligheden for indførelsen af en finansiel transaktionsskat. Regulering af kreditvurderingsbureauer var også genstand for drøftelse.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning*Dansk holdning*

Regeringen støtter, at der sker en opfølgning på drøftelserne på det uformelle ministermøde.

Andre landes holdning

Alle EU-lande ventes at kunne støtte, at der sker en opfølgning på drøftelserne på det uformelle ministermøde.

Dagsordenspunkt 5: Forberedelse af G20 finansministermøde den 22.-23. oktober 2010

Resumé

ECOFIN ventes at drøfte det kommende G20-møde for finansministre og centralbankchefer den 22.-23. oktober 2010. Fokus for drøftelsen ventes især at være på implementeringen af G20-landenes fælles ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, herunder enighed om udformningen af landespecifikke anbefalinger til de enkelte G20-lande. Desuden ventes en drøftelse af status for reformerne af den finansielle regulering, styrkelse af de globale finansielle sikkerhedsnet, herunder især IMF's låneinstrumenter, og reformer af IMF. ECOFIN ventes at nå til enighed om fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet.

Baggrund og indhold

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af EU's fælles holdning (Terms of Reference) til det kommende G20 finansministermøde den 22.-23. oktober. Drøftelserne på G20-finansministermødet og i ECOFIN ventes at koncentrere sig om forberedelserne af G20-topmødet i Seoul, Korea den 11.-12. november, hvor især implementeringen af den fælles ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst ventes at være i fokus. Endvidere ventes en drøftelse af reformer af den finansielle regulering og sikring af tilstrækkelige og effektive globale finansielle sikkerhedsnet, herunder styrkelse af især IMF's udlånsfaciliteter.

Udkast til fælles EU-holdning (Terms of Reference) foreligger endnu ikke.

G20's rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst

G20 nåede på topmødet i Pittsburgh i september 2009 til enighed om lanceringen af de fælles rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.¹ Formålet med rammen er at styrke koordineringen og overvågningen af landenes økonomiske politikker, herunder vurdere om landenes finans-, penge- og strukturpolitikker er i overensstemmelse med målet om et balanceret globalt vækstforløb. Efterfølgende har G20 finansministrene i november 2009 iværksat en fælles evalueringsproces², som skal sikre fremskridt i forhold til målene i de fælles rammer.

På G20-topmødet den 26.-27. juni i Canada nåede G20-landene til enighed om første fase i den fælles ramme i form af generelle og overordnede politikanbefalinger til de grupper af lande, som står over for samme økonomiske udfordringer. Konkret nåede G20-landene til enighed om følgende:

- De *højest udviklede lande* bør generelt iværksætte vækstvenlige konsolideringsplaner for de offentlige finanser i overensstemmelse med de respektive landes finanspolitiske udfordringer, herunder generelt halvere de offentlige budgetunderskud i 2013 og stabilisere eller reducere gældskvoterne i 2016. Lande med betydelige finanspolitiske udfordringer bør øge konsolideringstempoet.

¹ Framework for Strong, Sustainable, and Balanced Growth.

² G20 Mutual Assessment Process (MAP)

- De *højest udviklede lande* med betalingsbalanceunderskud bør tage initiativer til styrkelse af den indenlandske opsparring samtidig med at markederne holdes åbne og konkurrenceevnen forbedres.
- Lande med betalingsbalanceoverskud bør gennemføre reformer, som styrker de sociale sikkerhedsnet, reducerer økonomiens afhængighed af udenlandsk efterspørgsel og som styrker den indenlandske efterspørgsel.

På G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 22.-23. oktober ventes en drøftelse af næste fase i implementeringen af den fælles G20-ramme frem mod G20-topmødet, herunder konkretisering af de generelle anbefalinger og udarbejdelse af mere landespecifikke anbefalinger til de enkelte G20-medlemmer. På baggrund af opdaterede input fra de enkelte lande med opdaterede informationer om gennemførte og planlagte initiativer, ventes IMF at udfærdige en rapport til finansministermødet. Det er uklart i hvor høj grad IMF vil bidrage til de enkelte landespecifikke anbefalinger.

EU-landene bidrogede i foråret til G20's evalueringsproces med fælles input fra EU og euroområdet. Desuden leverede de seks EU-lande, der er selvstændige medlemmer af G20, egne input til IMF's analyser. I det fælles EU-bidrag lagde man særlig vægt på vigtigheden af EU's rammer og regler i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder de vedtagne henstillinger til de europæiske G20-lande med angivelse af de konkrete konsolideringskrav og tidsfrister for korrektion af de uforholdsmæssigt store underskud på de offentlige finanser. Fra EU's side har man generelt lagt vægt på, at G20-samarbejdet og dets aftaler og anbefalinger bør være i overensstemmelse med de EU-aftaler og -beslutninger, som er truffet på basis af Stabilitets- og Vækstpagten.

Finansiel regulering

G20 ventes at gøre status over fremskridtene i arbejdet med den række initiativer inden for finansiel regulering, der var enighed om på G20-topmødet i Washington i 2008. Aktuelt arbejdes der i regi af Basel-komitéen for Banktilsyn og i Financial Stability Board (FSB) med styrkelse af kravene til bankernes kapital og likviditet. Den 26. juli 2010 blev der i Basel-komitéen opnået enighed om centrale elementer i et sæt nye standarder vedr. kapital og likviditet (det såkaldte Basel III-regelsæt), som efterfølgende blev bekræftet den 12. september 2010 af komitéens bestyrelse af centralbankchefer og tilsynsdirektører fra komitéens medlemslande. Standarderne forventes endeligt vedtaget i Basel-komitéen i november 2010, således at G20 kan tilslutte sig de nye standarder på mødet i Sydkorea den 11. – 12. november 2010. Derefter vil standarderne skulle udmøntes i regler i de enkelte lande og i EU-lovgivning. Indfasningen er planlagt til at ske over en længere årrække.

I de kommende måneder ventes der på G20-plan desuden at blive arbejdet videre med vurderingen af, i hvilket omfang landene har gennemført de meget overordnede anbefalinger fra FSB vedrørende principper for aflønning i den finansielle sektor, herunder sikring af overensstemmelse mellem aflønning og forsvarlig risikostyring.

Finansministeriet er ikke bekendt med, at beskatning af den finansielle sektor, herunder skatter på finansielle transaktioner, skulle være på dagsordenen for G20-møderne i oktober og november.

Globale finansielle sikkerhedsnet

G20-finansministrene ventes at drøfte behovet for yderligere styrkelse af de globale finansielle sikkerhedsnet, herunder af IMF's lånefaciliteter. Formålet hermed er at sikre, at især mellemindkomstlandene bliver bedre i stand til at håndtere pludselige skift i kapitalstrømme og valutaeservelikviditet som følge af en forværring af den økonomiske og finansielle situation. Et centralt spørgsmål er bl.a. om IMF's låne- og forsikringsfaciliteter bør styrkes og gøres mere attraktive, så færre lande følger sig nødsaget til at opbygge betydelige valutaeserver.

IMF har i lyset af de igangværende drøftelser i G20 allerede gennemført flere tilpasninger af sine lånefaciliteter. Blandt andet har man truffet beslutning om, at gøre den i 2009 oprettede forebyggende facilitet, Flexible Credit Line (FCL), mere attraktiv for landene. Man har blandt andet fjernet den generelle grænse for størrelsen af lån under faciliteten og man har øget lånenes varighed under faciliteten. Endvidere har man oprettet en ny forebyggende lånefacilitet, Precautionary Credit Line (PCL) for lande, som pga. svagere resultater med gennemførelse af sund økonomisk politik, ikke er kvalificeret til lån via FCL. Både styrkelsen af FCL og oprettelsen af PCL vurderes at styrke de globale finansielle sikkerhedsnet.

Reform af IMF

Det kan ikke udelukkes, at G20 finansministrene også vil drøfte reformer af IMF, herunder en kvote- og stemmereform og en række andre styringsreformer til styrkelse af IMF's effektivitet og repræsentativitet. På IMF's årsmøde i oktober 2009 nåede man til enighed om, at fremskynde gennemførelsen af reformerne til januar 2011.

Reformdrøftelserne i IMF er i den afsluttende fase, og der arbejdes intensivt for at samle flertal for en samlet reformpakke på IMF's årsmøde den 8.-10. oktober. Reformpakken kan foruden en kvote- og stemmereform omfatte en aftale om størrelse og sammensætning af IMF's bestyrelse, styrkelse af IMF's ministerielle komite (IMFC) samt ændring af reglerne for flertalsbeslutninger i IMF for at undgå små blokerende mindretal. Også spørgsmålet om udpegelse af den administrerende direktør for IMF og præsidenten for Verdensbanken på baggrund af kvalifikationer frem for nationalitet kan blive drøftet som led i den samlede reformpakke.

Især spørgsmålet om IMF-bestyrelsens størrelse og sammensætning er blevet et centralt tema i IMF-reformerne, efter at USA i august valgte at blokere for den resolution, som skulle sikre videreførelsen af den nuværende IMF-bestyrelse på 24 medlemmer. Blokeringen har øget presset for en snarlig reformaftale. Såfremt man ikke når til enighed om en reformaftale inden 1. november, vil bestyrelsen som udgangspunkt blive reduceret fra 24 til 20 medlemmer. USA og en række

emerging market lande ønsker, at emerging market landenes repræsentation i IMF's bestyrelse styrkes, og finder især at en række europæisk dominerede valgkredse bør give plads til nogle af de emerging market lande, som indgår i disse valgkredse, men som ikke aktuelt har adgang til en plads i bestyrelsen. Et centralt element i en løsning vil kunne være øget anvendelse af rotation, så alle lande i de respektive valgkredse skiftes til at have en plads i bestyrelsen, svarende til gældende praksis i den nordisk-baltiske valgkreds, som Danmark er en del af.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke været hørt om sagen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ikke konsekvenser for dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke direkte samfundsøkonomiske konsekvenser i Danmark. Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

EU's forberedelse af G20 finansministtermødet den 4.-5. juni 2010 blev forelagt Europaudvalget til orientering den 12. maj 2010 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 18. maj 2010.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen kan generelt støtte en drøftelse i ECOFIN af de nævnte temaer og forventes at kunne støtte de fælles EU-holdninger (Terms of Reference).

Regeringen lægger vægt på en grundig forberedelse i EU af fælles input og holdninger til G20-landenes øgede økonomisk-politiske og finansielle samarbejde, idet der især lægges stor vægt på, at den øgede overvågning og koordinering af de økonomiske og finansielle politikker i G20 ikke bør ske på bekostning af de ekssi-

sterende drøftelser af den globale økonomiske og makrofinansielle overvågning, som i videst muligt omfang bør forankres i IMF, hvor alle lande er repræsenteret.

Regeringen lægger desuden stor vægt på, at gennemførelsen af initiativerne i G20 er i overensstemmelse med EU's gældende økonomisk-politiske rammer og beslutninger, herunder for så vidt angår G20-landenes koordinering af finanspolitiske konsolideringsstrategier og implementeringen af G20-rammen for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.

For så vidt angår Basel-komitéens udspil til styrkede kapital- og likviditetsregler støttes fra dansk side generelt intentionen med de nye regler, men forslagene indeholder imidlertid elementer, der kan blive en udfordring for dansk realkredit, herunder navnlig strammere definition af likviditet, der ikke tager hensyn til den høje likviditet af danske realkreditobligationer. Regeringen arbejder aktuelt for at de nye regler, herunder implementeringen heraf i EU, tager hensyn til dansk realkredit.

Andre landes holdninger

Der vurderes at kunne opnås enighed i ECOFIN om fælles EU-holdninger (Terms of Reference) forud for G20-finansministtermødet.

Dagsordenspunkt 6: Rapport om effektivitet og efficiens i de offentlige udgifter til tertiær uddannelse i EU-medlemslandene

Resumé

EPC og Kommissionen har udarbejdet en rapport om efficiens og effektivitet af offentlige udgifter til uddannelse i EU-landene, som ventes at danne baggrund for et sæt konklusioner på det kommende møde i ECOFIN. Det kan på baggrund af rapporten konstateres, at der fortsat er behov for reformer af uddannelsessystemet i EU-landene med henblik på at sikre en øget efficiens og effektivitet i det offentlige forbrug på tertiære uddannelser. Rapporten lægger dog ikke umiddelbart op til konkrete politikker for, hvordan det offentlige forbrug på de tertiære uddannelser kan gøres mere efficient og effektivt.

Baggrund

ECOFIN anmodede i sine konklusioner i maj 2008 udvalget for økonomisk politisk (EPC) og Kommissionen om – som en del af det arbejde med at øge kvaliteten af de offentlige finanser – bl.a. at evaluere efficiens og effektivitet af offentlige udgifter til uddannelse. Det vil med andre ord sige, i hvilken grad der skabes 'value for money' i form af gennemførte videregående uddannelser af høj kvalitet sammenholdt med ressourceforbruget til tertiær uddannelse. Kommissionen og EPC har på den baggrund udarbejdet en fælles rapport om effektivitet og efficiens i det offentlige forbrug på tertiære uddannelser i EU-medlemslandene. Rapporten ventes drøftet på det kommende ECOFIN sammen med forventede rådskonklusioner herom.

Rapporten inkluderer kvantitative såvel som kvalitative aspekter, som bl.a. er samlet på baggrund af input fra medlemslandene om deres tertiære uddannelsessystemer. Rapporten inddrager endvidere akademiske undersøgelser om uddannelsers samfundsøkonomiske og privatøkonomiske effekter.

Rapporten er aktuel bl.a. som følge af, at Europa 2020-reformstrategien lægger en fortsat stor vægt på uddannelse som redskab til øget vækst og beskæftigelse i EU, og som følge af den aktuelle økonomiske situation, hvor EU-landene generelt har behov for at konsolidere de offentlige finanser, og generelt har behov for at sikre størst muligt udbytte af de offentlige udgifter, herunder bl.a. på uddannelsesområdet.

Rapporten

Kommissionen og udvalget for økonomisk politisk (EPC) har på ECOFIN's opfordring udarbejdet en fælles rapport om effektivitet og efficiens i det offentlige forbrug på tertiære uddannelser i EU-medlemslandene ('Efficiency and effectiveness of public expenditure on tertiary education'). Rapporten identificerer tre generelle udfordringer, som har politisk bevågenhed på tværs af EU, og som de enkelte EU-lande arbejder med i forskellig grad:

- Hvordan kan adgangen til de tertiære uddannelser åbnes og gøres bedre samtidig med, at der sikres høj kvalitet i undervisningen?

- Hvordan kan afvejningen mellem undervisning og forskning ske, og hvordan kan synergi herimellem udnyttes?
- Hvordan findes den rette balance mellem autonomi og central styring?

Endvidere adresserer rapporten den betydelige udfordring det er at måle uddannelsesinstitutionernes performance, effekten af uddannelse for individet og samfundet, og om/i hvilken grad der skabes 'value for money' (efficiens og effektivitet i ressourceforbruget på tertiære uddannelse). Et eksempel herpå er måling af undervisningskvalitet, hvor rapporten konkluderer, at der findes meget få sammenlignelige måleindikatorer, selv inden for de enkelte EU-lande.

I tillæg til ovenstående koncentrerer rapporten sig om nedenstående emner:

Finansiering af tertiære uddannelse

Udgifter til tertiære uddannelser udgør en forholdsvis stor andel af det samlede offentlige forbrug i EU-landene., men sammenholdes EU-landene med USA er EU-landenes samlede ressourceanvendelse (dvs. inkl. privat finansiering) på tertiære uddannelse væsentligt lavere. Mens USA anvender 2,9 pct. af BNP på tertiære uddannelse, er gennemsnittet for EU-landene 1,4 pct.

Fokus på finansiering af de tertiære uddannelser er i de senere år øget blandt medlemslandene. Endvidere har behovet for at konsolidere de offentlige finanser i medlemslandene gjort det nødvendigt at øge opmærksomheden på efficiens og effektivitet i det offentlige forbrug på uddannelse i medlemslandene. Den aktuelle økonomiske situation har også fået medlemslandene til at se nærmere på andre finansieringskilder til de tertiære uddannelser.

Rapporten konstaterer, at der er stor forskel på, hvilke strategier de enkelte medlemslande har valgt i forhold til det fremtidige offentlige forbrug på tertiære uddannelser. Nogle medlemslande har valgt at øge det offentlige forbrug, f.eks. Tyskland, mens andre medlemslande reducerer (eller har planer om at reducere) det offentlige forbrug på uddannelse.

Endvidere har medlemslandene meget forskellig tradition for, hvor stor en andel privat finansiering (private virksomheder og husholdninger) udgør af de samlede udgifter til tertiære uddannelser. En generel tendens er dog, at andelen af privat finansiering til de højere uddannelser i de senere år er steget i medlemslandene. I Storbritannien udgør den private finansiering ca. 60 pct. af den samlede udgift, mens andelen udgør mindre end 10 pct. i Belgien, Finland og Danmark.

De fleste medlemslande har øget deres fokus på privat finansiering, fordi antallet af studerende er stigende, hvilket kræver øget ressourcer for at fastholde og/eller forbedre kvaliteten i undervisningen. Medlemslandene forsøger derfor generelt at lave foranstaltninger og ordninger, som kan medvirke hertil.

I forlængelse heraf rejses spørgsmålet om (øget) brugerbetaling som en mulig løsning på finansieringsproblemet. Argumentet herfor er, at det største afkast af uddannelse tilfalder de studerende selv. Rapporten konkluderer, at det er nødvendigt med foranstaltninger der sikrer tilstrækkelig social balance i adgangen til uddannelserne, f.eks. ordninger for de studerende fra svagtstillede familier, hvis brugerbetaling skal indføres.

Autonomi og styring

Der er en generel tendens til, at de tertiære uddannelsesinstitutioner får øget autonomi til at fordele ressourcer mellem undervisning, forskning og øvrige opgaver. Rapporten finder, at autonomi og performancebaserede management/styring gør en forskel for de tertiære uddannelsesinstitutioners performance i forhold til undervisning og forskning. Endvidere fremhæves forskning, der viser, at styring og finansiering ser ud til at være komplementerende: Den positive effekt på forskningens performance/kvalitet pr. omkostningsenhed (højere budgetter pr. studerende, inklusiv offentlige og private finansieringskilder) er højere, hvis institutionerne har stor frihed/autonomi i budgetlægningen. Rapporten konkluderer således, at et øget forbrug på uddannelse skal gå 'hånd i hånd' med institutionelle reformer i retning af øget autonomi i budgetlægningen.

Rapporten adresserer desuden et stigende behov for øget autonomi f.eks. i forhold til personalepolitik, fastsættelse af lønninger og selektion af studerende, for at konkurrencen kan øges imellem.

Endelig konkluderes, at øget autonomi nødvendiggør et øget ansvar for institutioner i forhold til at gøre ressourceanvendelsen transparent. Det konkluderes således, at der er behov for en grundig og fair evaluering af dette fra uafhængige enheder.

Forventede rådskonklusioner

ECOFIN ventes på baggrund af drøftelsen af rapporten at drage konklusioner, der lægger vægt på følgende:

- ECOFIN understreger den store vigtighed af et efficient og effektivt videregående uddannelsessystem i lyset af konsolideringsdagsordenen og den stigende betydning af uddannelse for vækst og beskæftigelse, herunder noterer sig vigtigheden af Europa 2020-målsætningen om, at andelen af 30-34-årige med afsluttet videregående uddannelse eller tilsvarende skal øges til mindst 40 pct.
- ECOFIN hilser Kommissionens og EPC's fælles rapport velkommen, herunder de overordnede budskaber om i) at et effektivt og efficient videregående uddannelsessystem forudsætter velfungerende primære og sekundære uddannelsesniveauer, ii) at efficiens af offentlige udgifter til videregående uddannelse kan understøttes af reformer af styringen af institutionerne, navnlig for så vidt angår større autonomi og fleksibilitet i ansættelser, økonomi o.l., indenfor passende rammer.

- At der i sig selv kan være et pres på finansieringen af tertiære uddannelser bl.a. som følge af demografiske forhold og den øgede betydning af uddannelse for vækst og beskæftigelse, hvilket kan lede til overvejelser om private finansieringskilder især i de konkrete tilfælde, hvor de offentlige ressourcer bliver en begrænsende faktor for udbuddet eller kvaliteten af videregående uddannelser.
- At omfanget af privat finansiering sammenholdt med offentlig finansiering i givet fald bør afpasses med det private og samfundsmæssige afkast af videregående uddannelse, som afhænger af den enkelte uddannelse, uddannelsesinstitution o.l., og i øvrigt bør kobles med passende politikker, der sikrer tilstrækkelig social balance i adgangen til uddannelserne, herunder også i de primære uddannelser.
- ECOFIN anerkender den nære sammenhæng mellem uddannelsespolitik og arbejdsmarkedspolitik, herunder at arbejdsmarkedets indretning påvirker det privat- og samfundsøkonomiske afkast af videregående uddannelser, samt at det videregående uddannelsessystem kan spille en større rolle i efteruddannelse af arbejdsstyrken og livslang læring.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Ikke relevant

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen er overordnet enig i rapportens analyser, herunder at et integreret syn på uddannelsespolitik og uddannelsessystemet, hvor hele uddannelsesforløbet understøttes og betragtes som sammenhængende, er vigtig for et efficient og effektivt ressourceforbrug på de videregående uddannelser, samt at der fortsat er

behov for reformer af uddannelsessystemet i EU-landene med henblik på at sikre en øget efficiens og effektivitet i det offentlige forbrug på videregående uddannelser.

Andre landes holdning

Der ventes at være generel opbakning til rapporten uden videre debat.

Dagsordenspunkt 7: Rapport om finanspolitiske rammer – gennemgang af foregangslande

Resumé

ECOFIN ventes på det kommende rådsmøde at drøfte gode eksempler på nationale rammevilkår for finanspolitikken. Drøftelsen vil tage afsæt i en rapport vedrørende karakteristika ved nationale finanspolitiske rammer, der leverer gode resultater, på basis af de positive erfaringer med reformer af de finanspolitiske rammer, som er gjort i Holland, Sverige og Østrig. Der er en række fælles træk, der karakteriserer succesfulde reformer af rammevilkårene for finanspolitikken. De fælles karakteristika inkluderer blandt andet stærk politisk opbakning, regelbaserede rammer for finanspolitikken, et mellemfristet tidsperspektiv og en centraliseret budgetproces. Samtidig konstateres det, at de mest velegnede rammevilkår for finanspolitikken vil afhænge af specifikke nationale forhold.

Baggrund og indhold

ECOFIN opfordrede i maj 2010 Kommissionen og Den Økonomisk-Politiske Komité (EPC) til at undersøge de væsentligste karakteristika knyttet til succesfulde reformer af de nationale rammer for finanspolitikken – især med fokus på rammevilkår, der har vist sig effektive med henblik på at understøtte konsolidering af de offentlige finanser og finanspolitisk holdbarhed.

Holland, Sverige og Østrig er blandt de lande, der anses for med succes at have gennemført reformer af rammerne for finanspolitikken. Der er en række fælles træk knyttet til de positive erfaringer, som er gjort i de tre lande, jf. nedenfor. Samtidig understreges det i rapporten, at de mest velegnede rammevilkår for finanspolitikken vil afhænge af specifikke nationale forhold.

- *Brede og vidtfavnende reformer.* Succesfulde reformer tager som oftest et bredt arsenal af komplementerende instrumenter og foranstaltninger i anvendelse for at forbedre styringen af de offentlige finanser – herunder regelbaserede rammer, uafhængige finanspolitiske institutioner og mellemfristet budgetplanlægning/-procedurer. Det er tillige afgørende, at reformerne omfatter alle offentlige delsektorer.
- *Regelbaserede rammer.* Nationale finanspolitiske rammer, der leverer gode resultater, lægger generelt stor vægt på regler for finanspolitikken, der lægger begrænsninger på råderummet for den diskretionære finanspolitik, herunder numeriske regler. Mere specifikt har de tre lande opstillet regler for de offentlige udgifter som kombineres med mål for den offentlige saldo (Sverige og Østrig) eller regler for de offentlige indtægter/skatter (Holland).
- *Mellemfristet perspektiv.* Det er centralt for nationale finanspolitiske rammer at anlægge et flerårigt perspektiv i budgetlægningen, der tager afsæt i den mellemfristede finanspolitiske planlægning. Der er som oftest tale om bindende budgetmål for de kommende år – især mål for udgiftssiden. Den mellemfristede finanspolitiske strategi er retningsgivende for den årlige finanslov (og ikke omvendt).
- *Uafhængige finans- og budgetpolitiske institutioners rolle.* Uafhængige institutioner, der bidrager med diverse input til den finanspolitiske proces af mere teknisk

karakter, fx prognoser eller vurderinger af finanspolitikken, spiller ligeledes en vigtig rolle i de tre lande. De uafhængige institutioner kan bidrage til gennemsigtighed og troværdighed omkring finanspolitikken.

- *Centraliseret budgetproces.* Det er centralt at sikre en centraliseret budgetproces – ikke mindst i planlægningsfasen. Det understøttes af top-down budgettering, hvor de enkelte ministeriers rammer fastlægges med udgangspunkt i de overordnede flerårige bindende udgiftslofter.
- *Stærk og vedholdende politisk opbakning (commitment).* Kriser knyttet til offentlige finanser og gæld har på den korte bane ofte været den igangsættende faktor mht. reformer af de finanspolitiske rammer, mens vedholdende politisk opbakning på den længere bane har været afgørende for reformernes succes.
- *Regelmæssige evalueringer og forbedringer af de finanspolitiske rammevilkår.* Mens de grundlæggende egenskaber ved de oprindelige reformer i de tre lande fremstår nogenlunde uændrede, så er der løbende gennemført forbedringer rettet mod at udbedre fejl og mangler.

Rådet vil muligvis vedtage en kort rådskonklusion, der hilser rapporten velkommen og noterer, at der fremadrettet vil være et større fokus på at vurdere de nationale finanspolitiske rammer i EU's økonomiske samarbejde.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Velfungerende flerårige rammer for finanspolitikken vil blandt andet kunne understøtte konsolideringen af de offentlige finanser og en langsigtet holdbar finanspolitik.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Danmark støtter, at medlemslandene styrker deres respektive nationale finanspolitiske rammevilkår blandt andet med afsæt i de opstillede pejlemærker for succesfulde reformer. Danmark er overordnet enig i de generelle principper og lægger samtidig vægt på fleksibilitet i forhold til, hvordan de forskellige pejlemærker vægtes og implementeres i de enkelte medlemslande.

**Dagsordenspunkt 8ai: Forberedelse af DER den 28.-29- oktober 2010
Bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde mv.**

Resumé

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af afviklingsfonde og af den finansielle sektors bidrag til finansiering af omkostninger ved finansielle kriser med henblik på forberedelse af kommende drøftelser i Det Europæiske Råd og i G20.

KOM(2010) 254

Baggrund

Bankafgifter og afviklingsfonde blev behandlet på Det Europæiske Råd og i G20 i juni. Der er ikke i G20 opbakning til at skabe afviklingsfonde baseret på bankafgifter, men i DER var der i juni enighed om, at medlemsstaterne som en del af en troværdig kriseløsningsramme bør indføre ordninger med afgifter og skatter for de finansielle institutioner for at sikre en retfærdig fordeling af byrderne og indføre incitamentter til at dæmme op for systemiske risici.

Baggrunden for drøftelserne var en overordnet meddelelse fra Kommissionen af 26. maj 2010. Kommissionen støtter opbygningen af afviklingsfonde, der finansieres af finansielle institutioner i kraft af en afgift, og forud for at en evt. krise opstår (ex ante finansiering). Kommissionen har ikke stillet forslag om en konkret model, men ventes at fremlægge en mere konkret meddelelse i løbet af oktober forud for DER mhp. at fremlægge egentlige forslag i 2011. Sideløbende hermed har en embedsmandsgruppe arbejdet videre med overvejelser om bankskatter og har udarbejdet en foreløbig rapport om sagen. Flere medlemslande har allerede indført eller er i færd med at indføre bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde eller lignende men med meget forskellig indretning.

Sagen har været drøftet på ECOFIN d. 7. september, og Kommissionen har i den forbindelse (og på baggrund af den store variation i de enkelte landes ordninger og planer) opfordret til øget koordination for at understøtte lige konkurrencevilkår og undgå dobbeltbeskatning, ligesom Kommissionen konkret anbefaler, at en skattebase tager udgangspunkt i bankernes passiver ekskl. forsikrede indskud og egenkapital. ECOFIN ventes på det kommende møde at drøfte en kort rapport om sagen som bidrag til Det Europæiske Råd den 28.-29. oktober 2010.

Indhold

ECOFIN ventes i sin rapport at redegøre for, at der endnu ikke er enighed om det præcise formål med en bankafgift samt om, hvorvidt bankafgiften skal anvendes til opbygningen af en separat fond eller indgå direkte i de offentlige budgetter. Omvendt er der bevægelse i retning af større konsensus om en mulig skattebase og hvilke finansielle virksomheder, der vil kunne være omfattet.

Rapporten noterer sig, at flere medlemslande allerede har indført eller er i færd med at indføre bankafgifter til finansiering af afviklingsfonde eller lignende, herunder Sverige, UK, Tyskland, Frankrig, Ungarn og Belgien. Der er store variatio-

ner mellem landene mht. de konkrete modeller på flere områder, herunder vedr. bl.a. skattebase (og rate), geografisk afgrænsning (dvs. om landene beskatter datterselskaber og filialer i hhv. indland og udland) og om der oprettes en egentlig fond med dertil hørende afviklingsmyndigheder, eller om indtægterne indføres i det generelle offentlige budget.

Rapporten understreger på den baggrund, at der aktuelt er stort behov for koordinering for at understøtte lige konkurrencevilkår og for at undgå dobbeltbeskatning. Sidstnævnte er aktuelt, idet f.eks. UK valgt at beskatte både moderselskaber, datterselskaber/filialer i UK samt datterselskaber/filialer af britiske banker i andre lande. Frankrig lægger op til at beskatte moderselskaber, datterselskaber i Frankrig samt datterselskaber/filialer af franske banker i andre lande. Konsekvensen af den ukoordinerede tilgang er, at f.eks. en fransk filial i UK, vil skulle betale afgift både til Frankrig og til UK, mens en fransk filial i Sverige kun skal betale afgift i Frankrig. Problemet er tilsyneladende løst ved en bilateral aftale mellem UK og Frankrig, men ulempen er, at der potentielt skal indgås mange sådanne aftaler, hvilket vil være administrativt tungt. Andre lande, f.eks. Sverige og Tyskland, har valgt at lade beskatningen være bestemt af tilsynsansvaret, hvorved dobbeltbeskatningsproblemet kan undgås.

Rapporten lægger også vægt på, at der på mellemlang sigt bør fokuseres på mere konkrete overvejelser om, hvorledes et troværdigt afviklingsregime, som er formålet med bankafgifterne, indrettes. Kommissionen lagde i sin meddelelse i foråret op til at midlerne kun skulle bruges til egentlig afvikling, dvs. *efter* det er konstateret, at en bank ikke er levedygtig. Embedsmandsarbejdsgruppen har imidlertid lagt op til, at det også bør overvejes nærmere om der vil kunne være situationer, hvor man skal kunne bruge midlerne i forbindelse med tidlig indgriben. F.eks. således at de kritiske elementer af en nødlidende bank videreføres, og at midlerne vil kunne bruges hertil i det omfang, der ikke kan skaffes tilstrækkelige ressourcer ved at inddrage aktionærernes aktiekapital og de uforsikrede indskyderes tilgodehavender. Tidlig indgriben kan medvirke til at reducere de samfundsmæssige omkostninger betragteligt, især ved store, systemisk vigtige institutioner.

Rapporten lægger endelig vægt på, at bankafgifter på længere sigt indgår i samlet system af aftaler og regler om krisehåndtering og afvikling, i forhold til statsstøtteregler, indskydgarantiordninger mv. Der er allerede forud for drøftelserne af bankafgifter iværksat et arbejde med sådanne rammer, hvor Kommissionen planlægger at fremlægge yderligere overvejelser og udspil i efteråret 2010 og foråret 2011.

I det videre arbejde med spørgsmålet om bankafgifter vil der derudover skulle tages stilling til følgende spørgsmål, som imidlertid ikke ventes behandlet i ECOFIN's rapport til DER.

- Offentligt budget eller separat fond: Kommissionen foretrækker at skabe egentlige uafhængige fonde for at undgå mulige procykliske effekter som følge

af, at medlemslandene ellers vil skulle trække ressourcer ud af de offentlige budgetter på et tidspunkt, hvor disse også potentielt vil være under pres, som det er set i den aktuelle situation. Andre finder det mere hensigtsmæssigt at indtægterne indgår på de offentlige budgetter, eventuelt på en særskilt konto, og der henvises til, at det ikke vil være et problem at finansiere omkostninger ved finansielle kriser, hvis finanspolitikken i øvrigt er holdbar og troværdig.

- Nationale fonde, netværk af fonde eller en europæisk fond: Kommissionen ønsker på lang sigt en fælles europæisk fond, der er øremærket finansielle kriser, men foreslår for nu nationale fonde i form af et ”netværk af fonde”. Det har ikke været tydeliggjort hvad der forstås med netværket.
- Ex ante eller ex post finansiering: Kommissionen finder, at passende finansiering skal sikres før en aktuel krise, såkaldt ex ante finansiering. Da det ikke vil være muligt at kende behovet for finansiering på forhånd, kan der imidlertid fortsat være brug for også ex post finansiering. I den forbindelse er det også relevant at overveje størrelsen på fonden. Nogle finder, at fondene fremover skal træde i stedet for offentlige penge, men hvis bruttoudgifterne ved den nuværende krise skulle have været dækket, skulle fondene have været i størrelsesordenen 15-20 pct. af BNP. Dette er ikke hensigtsmæssigt. En anden mulighed er at sigte efter, at sektoren mindst betaler nettoomkostningerne ved interventioner. Disse omkostninger kan imidlertid først endeligt opgøres på et relativt sent tidspunkt (efter salg af opkøbte statslige aktiver, ophør af garantier mv.), hvorfor der alligevel kan være brug for offentlig ”melleminfinansiering”.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Den forventede ECOFIN-rapport har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Det bemærkes, at Folketinget 1. juni 2010 vedtog lov om en frivillig afviklingsordning for håndtering af nødlidende pengeinstitutter efter udløbet af den generelle statsgarantiordning d. 30. september 2010. Lovens formål er en kontrolleret afvikling af kriseramte institutter, finansieret af de finansielle virksomheder. Denne model kan sammenlignes med Kommissionens forslag om etablering af afviklingsfonde.

Loven indebærer, at tab i et nødlidende institut under afvikling som udgangspunkt dækkes af aktionærer m.v. og ikke-forsikrede indskydere³. Hvis der opstår yderligere tab under afviklingen, er resten af sektoren, gennem den nyoprettede afviklingsafdeling under Indskydergarantifonden, forpligtiget til at dække tab via indeståelser på i første omgang 3,2 mia.kr. Ved behov for yderligere finansiering vil der kunne optages lån i markedet ultimativt på baggrund af en statsgaranti, og ex post vil eventuelle tab over tid blive finansieret af sektoren.

Finansieringen af den nyoprettede afviklingsafdeling er en spejling af den gældende finansiering af Indskydergarantifonden. Der er i bemærkningerne til loven gjort opmærksom på, at finansieringen alene er en midlertidig finansiering, eftersom Kommissionen i relation til arbejdet med revision af Indskydergarantidirektivet arbejder på en harmonisering af finansieringen.

Statsfinansielle konsekvenser

Eventuelle statsfinansielle konsekvenser vil afhænge af de konkrete forslag. Udgangspunktet er – både i den danske model og i Kommissionens forslag – at omkostninger ved finansielle kriser skal afholdes af den finansielle sektor. I det omfang afviklingsfonde mindsker behovet for offentlig finansiering i finansielle krisesituationer, bl.a. som følge af at behovet for afviklinger reduceres, vil de have positive statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Eventuelle samfundsøkonomiske konsekvenser vil afhænge af de konkrete forslag. I det omfang afviklingsfonde kan bidrage til at reducere sandsynligheden for finansielle kriser vil de have gavnlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

ECOFIN-rapporten har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens meddelelse af 26. maj 2010 er forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 4. juni 2010 i forbindelse med forelæggelsen af dagsordenen for mødet i ECOFIN d. 8. juni 2010.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Regeringen kan støtte den forventede ECOFIN-rapport.

Regeringen støtter fælles EU-regler for afviklingsfonde med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår. Regeringen støtter, at initiativer relateret til finansiering fra den finansielle sektor og afviklingsfonde så vidt muligt også koordineres globalt.

³ Indskud, der ikke dækkes af indskydergarantien, er f.eks. indskud, der overstiger garantibeløbet i indskydergarantiordningen på 750.000 kr.

Regeringen arbejder for, at den finansielle sektor skal bære nettoomkostningerne ved finansielle kriser. Den finansielle sektor i Danmark har som led i bankpakken fra 2008 og kreditpakken fra 2009 bidraget væsentligt til dækning af offentlige udgifter og risici forbundet med den finansielle krise, og dette princip er ligeledes gældende for håndteringen af nødlidende pengeinstitutioner efter 30. september 2010, jf. lovrevisionen vedtaget 1. juni 2010.

Regeringen finder, at det bør undersøges nærmere, om finansieringen af afviklingsfonde kan være risikobaseret, således at der tages højde for det enkelte instituts potentielle systemiske virkning på den finansielle stabilitet.

Regeringen finder, at en afviklingsfond skal indrettes, således at virksomhedernes ledelse, aktionærer og usikrede kreditorer m.v. bærer deres del af risikoen, således at etableringen af en afviklingsfond ikke i sig selv tilskynder til overdreven risikotagning.

Regeringen vil arbejde for fleksibilitet mht. den konkrete indretning af landenes ordninger, så f.eks. den danske ordning vil kunne rummes inden for en evt. fælles EU-ramme. Regeringen finder det f.eks. hensigtsmæssigt, at et kommende EU initiativ giver mulighed for både ex ante og ex post finansiering, og at fordele og ulemper ved begge finansieringsmuligheder undersøges nærmere.

Regeringen støtter, at der udarbejdes regler for, hvornår en afviklingsfond kan træde til med finansiering, herunder f.eks. at mulighederne for private overtagelser vurderes at være udtømte.

Regeringen lægger vægt på styrket regulering i form af styrkede kapitalkrav, regnskabsstandarder mv., der sigter på at øge bæredygtigheden for de finansielle institutioner i dårlige tider, og dermed at mindske behovet for fremtidige afviklinger og interventioner. En afviklingsfond bør være et supplement til denne nye regulering. Samspillet mellem en styrket regulering og etablering af afviklingsfonde bør overvejes nøje.

Andre landes holdning

Der ventes generel støtte til den forventede ECOFIN-rapport. En række lande har eller er i færd med at øge beskatningen af den finansielle sektor. Det gælder UK, Frankrig, Tyskland, Sverige, Ungarn og Belgien. Det kan imidlertid konstateres, at der er betydelige variationer mellem de forskellige landes ordninger, og det ventes derfor ikke muligt at opnå enighed om én europæisk model for alle lande.

Dagsordenspunkt 8a ii: Forberedelse af DER den 28.-29- oktober 2010
Skat på finansielle transaktioner

[særskilt dokument]

**Dagsordenspunkt 8b: Forberedelse af DER den 28.-29. oktober 2010
Forberedelse af G20-topmøde den 11.-12. november 2010**

Resumé

Der ventes en drøftelse af ECOFIN's bidrag til Det Europæiske Råds forberedelse af G20-topmødet den 11.-12. november 2010. Drøftelsen ventes at tage udgangspunkt i en ventet fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 22.-23. oktober 2010.

Baggrund og indhold

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af input til Det Europæiske Råds (DER) forberedelse af G20-topmødet den 11.-12. november 2010 i Seoul, Korea. Drøftelsen i ECOFIN ventes at tage udgangspunkt i en ventet kommende fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-finansministermødet den 22.-23. oktober.

ECOFIN's bidrag til DER i form af fælles EU ToR og eventuelle rådskonklusioner ventes at fokusere på implementeringen af den fælles G20-ramme for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, reformer af den finansielle regulering, sikring af tilstrækkelige og effektive globale finansielle sikkerhedsnet, herunder styrkelse af især IMF's udlånsfaciliteter, samt reformer af IMF.

Der henvises til dagsordenspunktet vedr. ECOFIN's forberedelse af G20 finansministermødet den 22.-23. oktober 2010.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke været hørt om sagen.

Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Sagen har ikke konsekvenser for dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke direkte samfundsøkonomiske konsekvenser i Danmark. Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning*Regeringens holdning*

Regeringen kan generelt støtte en drøftelse i ECOFIN af forberedelsen af Det Europæiske Råds forberedelse af G20-topmødet den 11.-12. november i Seoul.

Der henvises i øvrigt til dagsordenspunktet vedr. ECOFIN's forberedelse af G20 finansministtermødet den 22.-23. oktober 2010.

Andre landes holdninger

Der vurderes at kunne opnås enighed om ECOFIN's input til Det Europæiske Råds forberedelse af G20-topmødet i Seoul i form af fælles EU-holdninger (Terms of Reference) og eventuelle rådskonklusioner.

Dagsordenspunkt 9: Orientering om en ny EU-struktur for finansielt tilsyn

Resumé

ECOFIN ventes på sit kommende møde at orientere sig om den praktiske implementering af formandskabets kompromis med Europa-Parlamentet om en ny EU-struktur for det finansielle tilsyn.

Baggrund og indhold

Det belgiske EU-formandskab har i september indgået et kompromis med Europa-Parlamentet om en samlet pakke af forslag, der etablerer en ny struktur for det finansielle tilsyn i EU. Pakken af forslag omfatter etableringen af tre nye EU-tilsynsmyndigheder for hhv. banker (EBA), værdipapirer/markeder (ESMA) og forsikring/pension (EIOPA), et europæisk råd for systemisk risiko (ESRB) samt et omnibusdirektiv, der tilretter de eksisterende finansielle direktiver mhp. at tildele de nye EU-organer konkrete beføjelser i den finansielle regulering. Der var enighed om det konkrete kompromis på ECOFIN den 7. september 2010, og Europa-Parlamentet stemte sagen igennem på plenarforsamlingen den 22. september 2010. Sagen ventes formelt vedtaget i Rådet i nærmeste fremtid.

Etableringen af den nye tilsynsstruktur pr. 1. januar 2011 vil bl.a. få konkret betydning for ECOFIN, som bl.a. vil blive holdt tæt orienteret om ESRB's advarsler og anbefalinger, og ligeledes vil blive involveret i opfølgningen herpå. Det vil også være op til ECOFIN (på eget initiativ eller efter anmodning fra bl.a. ESRB eller de nye EU-tilsynsmyndigheder) at afgøre, om der er tale om en krise, der berettiger brugen af de nye EU-tilsynsmyndigheders krisebeføjelser, ligesom ECOFIN efter anmodning fra en medlemsstat vil kunne ophæve konkrete beslutninger fra EU-tilsynsmyndighederne, hvis de vurderes at pålægge landene fiskale byrder.

Af hensyn til den nødvendige tid til rekruttering, ventes de tre nye EU-tilsynsmyndigheders direktører og formænd først at kunne udpeges et stykke inde i 2011. Det er fastsat i forordningsteksten, at Kommissionen for den mellemliggende periode udpeger en midlertidig direktør for hver myndighed. Den midlertidige direktør vil kun beskæftige sig med budgetmæssige og organisatoriske forhold. For så vidt angår formændene ventes lagt op til, at hver myndigheds tilsynsråd (det besluttende organ, der primært består af direktørerne fra de nationale tilsynsmyndigheder fra alle 27 EU-lande) vælger en stedfortrædende formand blandt tilsynsrådets medlemmer, som i den mellemliggende tid også vil skulle fungere som formand. Den endelige formand vil være formand på fuldtid og ikke samtidig kunne være direktør i et nationalt tilsyn.

Som følge af ekstra opgaver, som de tre nye EU-tilsynsmyndigheder er blevet tildelt som led i kompromiset med Europa-Parlamentet, ventes Kommissionen fremadrettet at arbejde for en større bemanning af EU-tilsynsmyndighederne⁴ end oprindeligt foreslået og vedtaget. Dette spørgsmål ventes ikke at være til drøftelse

⁴ I størrelsesordenen yderligere 6 ansatte pr. myndighed i tillæg til de hidtidige 47-54 ansatte pr. myndighed.

på det kommende ECOFIN, men ventes at indgå i den ordinære EU-budgetproces.

For det nærmere indhold af de enkelte elementer i tilsynspakken henvises der i øvrigt til samlenotater oversendt i forbindelse med Folketingets Europaudvalgs møder hhv. 16. oktober 2009, 27. november 2009, 9. april 2010, og 9. juli 2010 samt den skriftlige orientering til Folketingets Europaudvalg af 6. september 2010.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant

Høring

Ikke relevant

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. ESRB er forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 16. oktober 2009. Sagen vedr. de tre nye EU-tilsynsmyndigheder (EBA, ESMA og EIOPA) er forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 27. november 2009. Sagen om omnibusdirektivet blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 9. april 2010. Status på forhandlingssituationen med Europa-Parlamentet vedr. alle ovenstående blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering d. 9. juli 2010. Folketingets Europaudvalg blev desuden orienteret skriftligt om det belgiske formandskabs kompromis med Europa-Parlamentet om den samlede pakke vedr. finansielt tilsyn den 6. september 2010, forud for ECOFIN den 7. september 2010.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Danmark vil tage den forventede praktiske implementering af tilsynspakken til efterretning.

Andre landes holdning

Den forventede praktiske implementering af tilsynspakken ventes generelt at kunne tages til efterretning.

Dagsordenspunkt 10: Rapport fra Taskforcen vedr. styrket økonomisk samarbejde

[særskilt dokument]

Dagsordenspunkt 11: Ændringer i EU's vedtægter for tjenestemænd og EU's finansforordning som følge af etableringen af Den Fælles Udenrigstjeneste

Resumé

Kommissionen har fremlagt et forslag om ændring af EU's vedtægter for tjenestemænd og et forslag om ændring af EU's finansforordning for det almindelige budget. Ændringerne i disse administrative regelsæt for EU foretages som følge af etableringen af Den Fælles Udenrigstjeneste (FUT). En vedtagelse af forslagene vil isoleret set ikke have statsfinansielle konsekvenser.

Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens art. 27, stk. 3, skal udenrigsrepræsentanten fremsætte forslag til etablering af den Fælles Udenrigstjeneste. Forslaget skal vedtages med enstemmighed i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og med samtykke fra Kommissionen. Dette forslag blev endeligt vedtaget på Rådsmødet den 26. juli 2010. Rådets afgørelse om etablering af den Fælles Udenrigstjeneste indeholder bl.a. også centrale bestemmelser om personaleforhold og forvaltning af Unionens eksterne samarbejdsprogrammer. I forlængelse af disse bestemmelser, og som led i etableringen af Den Fælles Udenrigstjeneste vil der derudover være behov for at tilpasse en række øvrige retsakter, særligt på det administrative område vedrørende reglerne for budget, regnskab og personale. På disse områder kræves fuld medvirken fra Europa-Parlamentet. På den baggrund har Kommissionen fremlagt et forslag om ændring af EU's vedtægter for tjenestemænd (KOM(2010)309) og et forslag om ændring af EU's finansforordning for det almindelige budget (KOM(2010)85).

Hjemmelsgrundlag

Traktatens art. 336 (Vedtægten for tjenestemænd) og traktatens art. 322 (Finansielle regler mv.).

Nærhedsprincippet

Da der er tale om forslag i relation til EU's budget, regnskab og personale, kan det kun behandles på EU-niveau. Forslagene er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Formål og indhold

Forslaget om ændring af EU's vedtægter for tjenestemænd

I lighed med hvad der gælder for alle EU-institutioner og -organer, vil Den Fælles Udenrigstjenestes ansættelses- og personalepolitik skulle gennemføres inden for rammerne af EU's vedtægter for tjenestemænd og øvrige ansatte. Nærværende forslag har til formål at indarbejde og tilpasse EU's personaleadministrative regelsæt i forhold til Den Fælles Udenrigstjeneste særlige funktioner. Bortset fra tilpassningerne til den nye terminologi, som Lissabontraktatens ikrafttrædelse har medført, indeholder forslaget til ændring af EU's vedtægt for tjenestemænd og øvrige

ansatte kun ændringer, som er forbundet med Den Fælles Udenrigstjenestes etablering.

Den Fælles Udenrigstjeneste vil i forhold til vedtægten for tjenestemænd blive behandlet som en selvstændig EU-institution. Den højtstående repræsentant og næstformand for Kommissionen vil være ansættelsesmyndighed for Den Fælles Udenrigstjeneste.

Gennem ændringsforslaget foreslås indarbejdet bestemmelser omkring den nærmere overførsel af tjenestemænd og midlertidigt ansatte fra Rådets og Kommissionens organisationsplan til Den Fælles Udenrigstjeneste samt indfasning af personale fra de nationale diplomatiske tjenester. Herudover indeholder ændringsforslaget bestemmelser om Den Fælles Udenrigstjenestes personalepolitik med hensyn til rekruttering og ansættelse. Ansættelsesmyndigheden vil således godtage ansøgninger til de ledige stillinger i Den Fælles Udenrigstjeneste fra ansatte i nationale diplomatiske tjenester, tjenestemænd i Kommissionen og Rådet. For at sikre at personalet fra de nationale diplomatiske tjenester bliver tilstrækkeligt repræsenteret i Den Fælles Udenrigstjeneste vil det indtil den 30. juni 2013 være muligt at prioritere ansøgere fra medlemsstaternes nationale diplomatiske tjenester til AD-stillinger, forudsat at kvalifikationerne i al væsentlighed er ens. Efter indkøringsperioden og senest den 1. juli 2013 vil adgangen til ledige stillinger i Den Fælles Udenrigstjeneste blive åbnet for tjenestemænd fra Unionens øvrige institutioner.

Der er indarbejdet en række særlige foranstaltninger med henblik på de tilfælde, hvor personalet i Den Fælles Udenrigstjeneste skal varetage funktioner på Kommissionens vegne. I den forbindelse skal de tage imod ordrer fra Kommissionen. Kommissionen vil desuden deltage i ansættelsen og evalueringen af dette personale samt i forbindelse med disciplinærsager. Der tages også hensyn til Kommissionens tjenestemænd, som arbejder i en EU-delegation, og som inden for visse områder vil skulle modtage ordrer fra delegationslederen.

Endelig er der en række andre – mere tekniske – ændringer til vedtægtens bilag X (for personale, der gør tjeneste i tredjelande), kontraktansat personale og lokalan-sat personale. For at sikre en bedre ligestilling mellem kønnene i delegationerne vil personale, der gør tjeneste i tredjelande, kunne tage forældreorlov, samtidig med at de i en begrænset periode opretholder visse af de i bilag X fastsatte goder (bolig stillet til rådighed af institutionen eller godtgørelse af lejeudgifter, tillægssygeforsikring og uddannelsestillæg). Herudover er der indarbejdet ændringer, der tager sigte på at forbedre lokalt ansattes socialsikring.

Forslaget om ændring af EU's finansforordning for det almindelige budget

Forslaget om ændring af EU's finansforordning for det almindelige budget har til formål at sikre Den Fælles Udenrigstjenestes behandling som en selvstændig EU-institution med budgetmæssig autonomi og sin egen sektion i EU-budgettet. Europa-Parlamentet vil således kunne udøve sine kontrolmæssige beføjelser i forhold til udenrigstjenesten (under hensyntagen til eventuelle krav om fortrolighed). I den

forbindelse vil Parlamentet de facto skulle meddele decharge til Den Fælles Udenrigstjenestes gennemførelse af budgettet, selvom dette ikke fremgår direkte af Lissabon-traktaten, der alene omtaler Parlamentets decharge til Kommissionen. Imidlertid har Parlamentet i de senere år udviklet den praksis ikke alene at give decharge til Kommissionen, men også til hver enkelt af EU's øvrige institutioner.

Forslaget har endvidere til hensigt at indføre bestemmelser, der kan integrere Den Fælles Udenrigstjeneste i rammerne for Kommissionens finansielle styring, når Kommissionen deltager i gennemførelsen af Udenrigstjenestens budget. Det gælder på politikområdet EU's bistand til tredjelande. Med forslaget ønsker Kommissionen i øvrigt at opretholde en sund finansforvaltning og beskyttelse af EU's finansielle midler i forbindelse med etableringen af Den Fælles Udenrigstjeneste.

Den Fælles Udenrigstjeneste vil udover et hovedkvarter i Bruxelles også bestå af det, som før Lissabon-traktatens ikrafttræden var Kommissionens delegationer i tredjelande. Den 1. december 2009 skiftede disse delegationer navn og status til EU-delegationer. EU-delegationerne skal fortsat forvalte eksternt bistand, der delvist forbliver et politikområde under Kommissionen. Der er derfor behov for at finde måder, hvorpå EU-delegationerne kan forvalte en række driftsbevillinger, der fortsat vil være opført under Kommissionens budget.

Hver enkelt EU-delegation vil blive ledet af en delegationschef og personalet vil omfatte ansatte i såvel Den Fælles Udenrigstjeneste som Kommissionen. For at sikre den fortsatte drift af EU-delegationerne - og navnlig kontinuiteten og effektiviteten i delegationernes forvaltning af eksternt bistand - bemyndiges Kommissionen til at give EU-delegationscheferne beføjelse til at forvalte Kommissionens driftsbevillinger selv om Den Fælles Udenrigstjeneste er en separat institution. Forslaget til ændret finansforordning specificerer arten og omfanget af delegationschefens opgaver og forpligtelser, når vedkommende bemyndiges til at anvende Kommissionens driftsbevillinger.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet ventes at arbejde for en hurtig vedtagelse af såvel forslaget til ændring af EU's vedtægter for tjenestemænd som forslaget til ændring af EU's finansforordning for det almindelige budget. Der udestår dog stadig bl.a. en behandling i Europa-Parlamentet af spørgsmål for så vidt angår den geografisk balance og den kønsmæssige balance i rekrutteringen af personale til Den Fælles Udenrigstjeneste.

Gældende dansk ret og forslagernes konsekvenser herfor

En vedtagelse af forslagene vil ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Forslagene til ændring af EU's vedtægter for tjenestemænd og EU's finansforordning har generelt ikke statsfinansielle konsekvenser m.v.

De statsfinansielle konsekvenser af etableringen af Den Fælles Udenrigstjeneste i 2010 blev forelagt FEU den 9. juli 2010, mens de statsfinansielle konsekvenser for året 2011 vil blive forelagt FEU i løbet af efteråret som en del af behandlingen af det samlede budget for EU for 2011.

Høring

Ikke relevant.

Regeringens holdning

Regeringen forventes at kunne støtte en vedtagelse af Kommissionens forslag i den form, som Rådet og Parlamentet kan nå til enighed om.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at kunne etableres et kvalificeret flertal for forslagene.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget til etablering af den Fælles Udenrigstjeneste har været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 23. april 2010 og til orientering den 7. maj, den 11. juni og den 23. juli 2010. Rådets afgørelse om etablering af den Fælles Udenrigstjeneste indeholdt bl.a. også centrale bestemmelser om personaleforhold, herunder overgangsbestemmelser (artikel 6 og artikel 7), samt om budget og forvaltning af Unionens eksterne samarbejdsprogrammer (artikel 8 og artikel 9). Forslagene om ændring af EU's vedtægter for tjenestemænd og ændring af EU's finansforordning har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.